

Labrador Retrieverklubben

Labrador Retrieverklubben (LRK) är en av 14 rasklubbar inom Spaniel och Retrieverklubben, som är en specialklubb inom Svenska Kennelklubben. En rasklubb arbetar med det som är specifikt för rasen inom avel, hälsa, mentalitet, exteriör och arbetsygenskaper. Vi är cirka 4.000 medlemmar.

LRK har 15 **regioner** över hela Sverige. Regionerna arrangerar utbildningar och aktiviteter för både hundar och deras ägare, till exempel valputveckling, apportering, jaktträning, jaktprov, viltspår, utställning. Regionerna anordnar dessutom trevliga familjedagar och föreläsningar.

Huvudstyrelsen (HS) har det övergripande ansvaret för klubben och ordnar utbildning av funktionärer, avelskonferenser samt deltar i de möten som SSRK kallar till.

Medlemstidningen Labradoren utkommer med fyra nummer per år.

Klubbens **kansli** hjälper framtida och nuvarande medlemmar tillrätta genom att besvara frågor per telefon eller mejl:

Solveig Gyring
Sennebyvägen 131, 764 92 Väddö
kansli@labradorklubben.se
Telefontid: kl. 08:00-09:00, 16:00-18:00
Telefon 0176-546 13

Du som tänker köpa en labradorvalp kan ta hjälp av klubbens **ras- och valpinformatörer** som är Solveig Gyring (se ovan) och:

Kristina Berghänel
kristina.berghanel@telia.com
Telefon 073-039 35 18

Medlemskap tecknar du genom att betala medlemsavgiften 250 kr till klubbens plusgiro 433 23 71-6. (Från 2016-01-01 är avgiften 300 kr.) Det är rullande och du blir medlem under ett år från betalningen. Ange namn, fullständig adress och mejladress. Det finns även familjemedlemskap och utlandsmedlemskap – upptäck mer på klubbens hemsida: **www.labradorklubben.se**

Fotografer: 1: Åsa Lindholm, 2-5: Håkan Dahlin
Grafisk design: Håkan Dahlin
Tryck: AJ E-Print AB, Stockholm
Copyright: Labrador Retrieverklubben
Mars 2015

Labrador Retrievern

– Den apportrande fågelhunden som blivit världens populäraste familjehund

www.labradorklubben.se

Är labradoren rätt ras för mig?

Labradoren är en jakthund vars huvudsakliga användningsområde är att användas efter skott vid fågeljakt genom att hämta fåglarna på land och i vatten till jägaren (apportera). Dess vänliga, fogliga natur gör den till en mycket behaglig arbetskamrat men också till en uppskattad familjemedlem, som tar en aktiv del i familjelivet.

Den typiska labradoren är vänlig, glad och aktiv med ett gott självförtroende och förtroendeingivande temperament. Labradoren är välkänd som en stor älskare av vatten och är en mycket duktig simmare. Den behöver sysselsättas på ett meningsfullt sätt för att må bra.

Rasen är lättdresserad tack vare sin medfödda samarbetsvilja. Labradoren kan användas som apportör på i stort sett all typ av fågeljakt samt har- och kaninjakt. Den fungerar också ofta utmärkt som eftersökshund på skadeskjutet eller trafikskadat klövvilt.

Hur hittar jag till rätt valp?

Inom rasen finns uppfödare med olika målsättning med sin avel, till exempel inriktning främst på de exteriöra egenskaperna eller på de jaktliga egenskaperna. Man har alltså möjlighet att söka en valp hos en uppfödare som har den avelsriktning man tänkt sig. Viktigt är att känna förtroende för uppfödaren och naturligtvis är det även tvärtom – uppfödaren måste känna förtroende för dig som valpköpare om han/hon vill sälja en valp till dig.

Alla uppfödare måste följa det hälsoprogram som finns för rasen och ambitionen att få fram friska individer med ett vänligt sinnelag är den röda tråden hos alla seriösa uppfödare, oavsett övriga avelsmål.

Klubbens ras- och valpinformatörer bistår med valphänvisning samt råd och tips om rasen. Även på klubbens hemsida finns information om aktuella valpkullar och länkar till många labradoruppfödare egna hemsidor. De valpkullar som finns i klubbens hänvisning har föräldrar som uppfyller vissa krav på hälsostatus samt meriter.

Fakta om labrador retrievern

Det anses vanligen att labrador retrievern har sitt ursprung på Newfoundland's kust och området Labrador i Kanada där fiskare använde en hund av liknande typ för att tappa nät.

Att den är en utmärkt vattenhund med vädertålig päls och unik svans, som genom sin form kan liknas vid en utters, betonar dess ursprungliga drag. Rasen utvecklades i Storbritannien under slutet av 1800-talet då den blev uppskattad för jakt av sjöfågel.

Rasen godkändes år 1903 av The Kennel Club. Det dröjde till 1946 innan Svenska Kennelklubben fastställde den första svenska standarden. Av den framgår att labradoren "är en starkt byggd, kompakt och mycket rörlig hund med bred skalle, bred och djup bröstorg och brett och starkt ländparti och bakstall. Till temperamentet är rasen intelligent och följsam med en stark vilja att vara till lags. Den är godmodig, entusiastisk och vänlig, utan spår av aggressivitet eller blyghet".

Labradoren är en mångsidig hund som ofta är anlitad i samhällets tjänst. Tack vare dess utmärkta sökförmåga används den av polisen och tullen för att söka narkotika och sprängämnen. Vid jordbävningar och laviner används den som räddningshund. Tack vare dess vänliga temperament och samarbetsvilja används den som blindledhund och servicehund.

Labradoren finns i tre färger: enfärgat svart, gul eller leverbrun. Gult får variera från ljust gräddfärgat till rävrött. En liten vit fläck på bringan är tillåten. Den ideala mankhöjden är 56-57 cm för hanhund och 54-56 cm för tik.

